1879. VI. évfolyam. 105. szám. Debreczen, Csütörtök május 29

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
czeglédutcza, Fried-ház 19. sz. alatt

Debreczen, május 29.

Nem képzelhet az ember nagyobb terhet a vidéki kisebb városban vagy falun lakó polgárra nézve mint az az állandó katona-bekvártélyozás.

A katona, főkép ha még hozzá huszár, — no de a bakkancsos is hetyke legény szokott lenni s szeret parancsolni a „czibilnek.“ Ő vitézsége szemei előtt az mind csak afféle paraszt népség, kiket az Úristen természetesen csak a vitéz úr kiszolgálására teremtett. A vitéz úr aztán nem is mulasztja el ebbeli jogát teljes mértékben használni. Kiköti a gazda lovát az istállóból s kiszoritja a gazdát néha nemcsak a házból, hanem még a menyecske szivéből is.

S hát még aztán ha elképzeli az ember, hogy ez igy ment nálunk Magyarországon sok helyütt évről évre! A katona állandó vendég volt számtalan helységben. Egyik regement elment, jött utána a másik s a szegény ember hiába vakarta a fejét; minden sohajtásra, panaszra csak az volt a felelet: hogy hát biz azon segitni nem lehet.

A beszállásolással sujtott szegény embernek nem fért ugyan a fejébe, hogy miért kell neki ezt a muszájvendéget örökkön örökké a nyakán tartani, mig más városok, más helységek lakosai mentek ettől a tehertől. Furcsa közös teherviselés ez! — gondolta magában az, a ki mindig csak maga részesült abban a zsinóros, pengősarkantyus istenáldásában. De hát azt mondták neki, hogy azon változtatni nem lehet.

Lehet biz azon változtatni is, segitni is; azt megmutatta ez az ármányos Tisza-kormány, mely ennek az ősi állapotnak is véget vet s azt tartja, hogy nem igazságos az egyik emberre olyan terhet róni, a miben a másik polgártárs részt nem vesz. És azt tartja, hogy a katonának is jobb volna, ha becsületes ellátást kapna a kaszárnyában, meg a gazdának is jobb volna, ha bántatlan maradna a szénája s a felesége a vitéz urak ostromától.

Ezt czélozza a törvényjavaslat, melyet a kormány a képviselőházhoz benyujtott s melyet ép most tárgyalnak. Minden rendes katonai állomáson kaszárnya fog épülni. Az épitést azonban az állam — igen helyesen — nem maga veszi kezébe, hanem az illető községekre és törvényhatóságokra hagyja; de másrészről gondoskodik, hogy azok a kaszárnyai beszállásolásért a katonai dijak fölemelése által kárpótoltassanak. E dij annyira emeltetik, hogy minden emberért naponként 6 krt s minden lóért 3. 7. krt, fiók-laktanyákban, barakokban pedig minden emberért $3^1/_2$, minden lóért $2^{\ 2}$ krajczárt fog fizetni a katonai kincstár.

Az igazságosabb teherfelosztás érdekében pedig e törvényjavaslat fölhatalmazza a törvényhatóságokat, hogy azon községekre, melyek a beszállásolás terhétől mentek, pótadót vethessenek, mely adó jövedelméből a beszállásolásnak rendesen kitett községekben a kaszárnyák épitését megkönnyithessék.

A házankénti beszállásolás tehát csak rendkivüli esetekre, katonai átvonulások alkalmával marad fönn mint rövid ideig tartó teher az egyes polgárokon. Ily esetben természetes, hogy más módon segitni nem lehet.

Ez a tárgyalás alatt lévő törvényjavaslat lényege.

Megvalljuk, annyira üdvösnek, anyira szükségesnek s oly égető hiányt pótlónak tartottuk e törvényjavaslatot, hogy legkisebb kétséget sem tápláltunk az iránt, hogy e törvényjavaslatot az ellenzék is örömmel fogadja.

Ne tessék félreérteni. Nem azt akarjuk, hogy az ellenzék mindent engedelmes fejbólintással jóvá hagyjon. Magunk sem teszszük azt. Ám tessék tüzetesen megvitatni a törvényjavaslatot, hozzá szólni, módositásokat tenni rajta; meglehet, hogy egy vagy más pontjára nézve helyes megjegyzésök is van s a képviselőház jól teszi, ha tekintetbe veszi a helyes megjegyzést, bármely oldalról jöjjön az. De ha a függetlenségi párt ebben is csak jogfeladást lát s általános vitára sem fogadja el a törvényjavaslatot, ezen az uton hamar eljut odáig, hogy országszerte kinevetteti magát.

— **Az oláh püspökök** s a lutheránus tóth papok után most a szerb főpapok kezdenek fészkelődni a magyar nyelv kötelező oktatása ellen. Az ujvidéki „Zástava“ arról értesül, hogy a szerb püspöki kar emlékiratot terjesztett fel a koronához a magyar nyelvnek az elemi szerb iskolákban való behozatala ügyében. Az emlékiratban a szerb püspökök mentegetődznek, hogy az érintett törvényjavaslat tárgyalása alkalmával a főrendiházban nem voltak jelen, hozzátévén, hogy abból a „qui tacet consentire videtur“ mondáshoz képest nem következtethető, hogy ők azon törvényjavaslattal egyetértenek, miután az a szerb egyház iskolai autonomiát aláássa s a szerb nyelvet háttérbe szoritja. A szerb püspöki kar kéri ennélfogva ő Felségét, hogy az érintett törvényjavaslattól vonja meg a legfelsőbb szentesitést.

Jókor! Már szentesitve van s a ki a szentesitett törvénynek ellenszegülni mer, azzal majd elbánik a kormány, mely ismeri kötelességét.

— **A nevezetesebb kiállitókhoz** a földm.-ipar- és kereskedelmi miniszter körlevelet bocsátott ki s közremüködésre szólitja fel azokat oly ismertetés létrehozásában, melyből iparunk termő és fejlő képessége kitünjék. Különösen kéri az illetőket a következők megjelölésére: 1. Az illető iparág menynyire van hivatva hazánkban tömeges termelésre s mennyiben képes a mutatkozó fogyasztást fedezni? 2. Miként van ez iparág a székesfehérvári kiállításon képviselve? — 3. A termékek jelen áraik mellett versenyezhetnek-e — a külföld hasonló termelvényeivel? 4. Az illető iparkészitményekhez bel- vagy külföldi nyers anyag használtatik-e fel s mily arányban? 5. Honnan kerül e nyers anyag? 6. Melyek a kész iparterművek főbb elkelési helyei? 7. Hazai munkások vannak-e alkalmazva vagy külföldiek s miként képeztetnek ki azok az illető iparágban? 8. Mely az illető iparágra közvetlenül ható intézmények látszanak szükségesnek, hogy fejlesztése fokoztassék, s melyek ennek közvetlen akadályai?

A kisbirtokosok földhitelintézetének ügye.

Tegnap szóltunk már e törvényjavaslat tárgyalásáról a pénzügyi bizottságban. A pénzügyi bizottság aztán egy szükebb al-bizottságot küldött ki, hogy ez életbevágó kérdést tüzetesebben tárgyalja.

Ez albizottság most már előterjesztette észrevételeit. Horváth Lajos, Hegedüs S., Wahrmann, mind az aggályok eloszlatását kivánják. Kemény Géza ellenben azon nézetben van, hogy minden alapszabály jó, ha az igazgatóság jó, ellenkező esetben a legjobb alapszabályok sem vezetnek czélhoz. A jelen alapszabály-tervezetet olyannak látja, mely sok tekintetben akadályozza az igazgatóság működését. Ha az előleg-egyleteknél olcsóságot akarunk elérni, akkor azokat a kereskedelmi törvény korlátozásai alól fel kell szabaditani.

Lukács igen kisszerűeknek tartja az albizottság által tett változtatásokat. A mezőgazdasági egyletek felállitását még a tett módositásokkal sem tartja lehetőnek. A törvényjavaslat czélját helyesli, de azt az alapszabályokkal elérni nem lehet, hanem a javaslatban kell erre az intézkedéseket megtenni. Tisza Lajos határozott nyilatkozatot kért az iránt, hogy minő módositások teendők az alapszabályokon.

Molnár György azt ajánlja, hogy a bizottság jelölje ki azon feltételeket, melyek mellett a kormány az alapszabályokat megerősitheti, miután a megerősités a kormánynak van fentartva. Szontagh Pál a pontonkinti tárgyalást ajánlja. Wahrmann kijelenti, hogy ha a kormány oly javaslatot terjesztett volna be, hogy hatalmazza fel a ház, hogy azon intézetnek, mely ilyen czélt tüzött ki magának, adhasson 500.000 frtot, ezt egyszerüen megszavazta volna. De miután az alapszabályok is beterjesztettek, melyek szerint az intézet alakulni fog, kénytelen kijelenteni, hogy ily szervezetü intézet segélyezését nem ajánlja. Azért az alapszabály tervezett vizsgálatába kell bocsátkozni s ki kell jelölni azon feltételeket, melyek mellett a segély megadható.

Következett a bizottság javaslatának pontonkinti tárgyalása, melyet a bizottság következőleg állapitott meg.

Az intézetet illetőleg általában:

1. Annak czimét a magyar szövegben megtartandónak tartja, de szükséges, hogy franczia es német nyelven is szóról-szóra a magyar szöveg forditassék le félreértések kikerülése végett.

2. Szükséges, hogy az igazgató és felügyelő tanács tagjainak száma korlátoltassék.

3. Az egyleti tanácsot fölöslegesnek tartja, de ha létesittetnék is, ne kerüljön költségbe.

4. Az elnökök, hivatalnokok, az igazgató, felügyelő tanácsosok és esetleg az egyleti tanács tagjai ne legyenek semmi hitelviszonyban az intézettel.

5. Az államnak az alapitványok arányában nagyobb befolyása legyen a közgyülésen, sőt czélszerü lenne a nagyobb alapitványok tevőit is arányos kedvezményekben részesiteni a szavazás tekintetében.

6. Az üzleti kimutatás a kormánybiztos ellenjegyzése mellett évnegyedenkint közöltessék a hivatalos lapban.

7. A kezelési százalék megállapitására a kormány hozzájárulása szükséges.

A központra nézve:

1. A jelzálog csakis földbirtok, épületekre csakis mint tartozókra terjedjen ki s egyszersmind az legyen az ügylet sulypontja.

2. Az intézet saját vagyonának kezelésénél az üzletkör szorittassék lombard-üzletre, melynek azonban saját zálogleveleire csak 75% kölcsön adható és az előlegegyleteknek szolidaris jótállás mellett adandó előlegekre; idegen pénzeket pedig csak a befizetett alaptőkéhez viszonyitott arányban fogadhasson el, a mihez számitandó azon összeg is, mely a visszleszámitolásból származó obligóval áll kapcsolatban. Ezen megszoritások alól kivételt képez a törvény értelmében a záloglevelek biztositására alakitott külön alap.

3. Saját zálogleveleinek vétele nem határozatlan összegben, hanem az alapszabályokban meghatározandó arányban engedélyeztessék.

Birtokvásárlásra csak birói végrehajtás esetén legyen jogositva.

4. Jelzálog csak első helyre adassék.

5. A záloglevelet rendes és rendkivüli törlesztésében feltétlenül az 1876. 36. t. cz. határozataihoz kell alkalmazni. (Ezen feltételre a törvényjavaslat 61. §-ának homályos szerkezete szolgáltat okot.)

6. Az alapitványok kivétel nélkül ugy egyesek, mint testületek és társulatok által biztositandók.

Az előlegegyletekre nézve:

1. Szolidaritása terjedjen az egyletnek központi alapitványára, a központból általa közvetitett kölcsönökre és a központ iránti tartozásaira. E szolidaritas az egyes egyleti tagokra nézve az aláirt üzletrész egy ötöd részében állapitandó meg. A pártoló tagokra a szolidaritás nem terjed ki, s mindenik egyletnél csak az egylet rendes tagjai kaphatnak kölcsönt.

2. Az üzletkörben a személyes hitel az előlegegyleteknél is korlátoltassék.

3. Takarékbetéteken és a központi intézet hitelének igénybe vételén kivül idegen pénzt fel nem vehetnek.

4. Önálló üzletkört csak oly egylet kezdhet, melynek bizonyos számu tagja van és a befizetések bizonyos összeget elértek, a mi az alapszabályokban határozottan körülirandó.

Ezen feltételekkel óhajtja a bizottság, hogy birjon azon alapszabály, mely a törvényjavaslatban kitett állami segélyt és kedvezményeket élvezni fogja.

Rendkivüli biz. közgyülés.

— Május 29. —

Elnök Simonffy Imre polgármester ő nagysága.

A közgyülés első tárgyát képezte az elhullott lovak leveleinek a hatósághoz viszajuttatására vonatkozó miniszteri rendelet. E szerint az elhullott lovak lóleveleinek a hatósághoz haladéktalanul be nem jelentése, a mu tra vonatkozólag pedig 8 napi mulasztás 5—100 frtig terjedő büntetést vonand maga után.

Az 1878. évi házi pénztári zárszámadás felolvastatván, kifogás nélkül helybenhagyatik.

Következett a városi tisztviselők nyugdijintézetének terjedelmes alapszabályzata. — Megemlitjük ennek tartalmából, hogy a nyugdijazás mennyisége 10—15 évi szolgálat után az illető utolsó évi fizetésének $^3/_8$-a, 15—20 évig $^4/_8$, 20—25 évig $^5/_8$, 25—30 évig $^6/_8$, 30—35 évig $^7/_8$, 35-ön felül $^8/_8$, vagyis az egész utolsó évi fizetés. A nyugdij-évek 1872-től számittatnak, a nyugdijazás 1882-ben nyilik meg.

Fráter Imre inditványozza, hogy az alapszabályok pontonként vétessenek tárgyalás alá. Magyar Gábor s Kovács Sándor szintén ezt kivánják. A gyülés Ármós Bálint inditványára azt határozza, hogy miután e szabályzat behatóbb tanulmányozást igényel, nyomassék ki s a bizottsági tagok közt osztassék szét. Vecsey Imre inditványára azt is kimondja a közgyülés, hogy az alapszabályok tárgyalására külön rendkivüli közgyülés tartassék. Erre jun. 26-ik napja tüzetik ki.

A bormérő társulat beadványa az egyes bormérők által (kik jelenleg 146-an vannak) rendőri felügyeleti dij czime alatt fejenként fizetendő 10—10 frtnyi vagyis összesen kerekszámban 1500 frtnyi dijnak elvállalása iránt helybenhagyó tudomásul vétetik.

Dr. Ujfalusy Józsefnek a kért 8 heti szabadságidő megadatik. Távolléte alatt dr. Tegze Imre fogja helyettesiteni.

A 46. honvédzászlóalj parancsnoksága az iránt kereste meg a városi hatóságot, hogy a jelenleg N.-Kállóban állomásozó hajduszaboleesi 42. honvédzászlóalj számára a vásártéren levő sátorhelyiségeket annak itt leendő elhelyezhetésére alkalmassá tenni sziveskedjék. A közgyülés készséggel beleegyezik a 42. zászlóalj ide helyezésébe s a vásártéren levő Goldberger féle eddig zsidó templom gyanánt használt sátorhelyiségnek megvétele és átalakitása költségeire 10.000 frtot megszavaz. mint a mely kiadás az idei költségvetés keretén belől eső megtakaritásokból remélhetőleg fedezve leend.

Elnöklő polgármester röviden előterjeszti a Debreczenben tartandó orsz. kiállitás ügyét s az e tárgyban tartott értekezlet határozatát. E mindenesetre rendkivüli fontosságu tárgy nagyon élénk eszmecserét inditott meg.

Ármós Bálint szólalt fel először. Részéről e nagy horderejü kérdésben óvatosságot ajánl. Nem ajánlja ily nagy tehernek magunkra vállalását, mert majd bele bukunk a vállalatba. Felhozza, hogy a székesfehérvári kiállitás sikere is nem a város, hanem Zichy Jenő gr. érdeme főként, az ő befolyása, áldozatkészsége, fáradozásai jutatták azt ennyire. Nekünk nincs oly emberünk, ki személyesen ily nagy áldozatot tehetne; nálunk minden teher csak a városra háramlik. Inditványozza, hogy ne mondjuk ki most a kiállitás tartását, hanem tegyük magunkat várakozó állásba; várjunk kedvezőbb időre, körülményekre.

Nagy Ferencz Budapestet nem országos, hanem világkiállitás tartására látja hivatva. Pártolja az értekezlet véleményét.

Több bizottsági tag hozzászólása s elnöknek eddig ez ügyben a fővárosban tett lépéseiről tett felvilágositó előterjesztése után a közgyülés kimondja, hogy a kiállitás eszméjét ugyan pártolja, de annak megtartására ezuttal határidőt nem tüzki.

Fehérmegye felhivására Székesfehérvárra a kiállitás megtekintésére s a jun. 8-án és következő napokon tartandó erdészeti közgyülésre Simonffy Imre polgármester elnöklete alatt többen kiküldetnek.

Az ohati bérlők kérvénye a hortobágyi legelő használhatása iránt — elutasittatik. E tárgynál Magyar Gábor mellékes vitát inditott meg, mely a közgyülésre csak annyiban volt befolyással, hogy az e közben fölmerült nyilatkozatok feltüntették az ohati bérlők által több izben elkövetett visszaéléseket, valamint azt, hogy helyzetök épen nem oly kedvezőtlen, mint ezt magok állitják, mi által a közgyülés oda lett hangolva, hogy a bérlőknek nemhogy a közig. bizottsági gyülésen megadott 80 marha-legeltetést meg nem szavazta, hanem a Hortobágyon egyetlen marhájok legeltetését sem engedte meg.

Gyülés vége 12 $^1/_2$ órakor.

Külföld.

Abdul Hamid szultán mint Konstantinápolyból távirják, szentesitette Battenberg herczegnek Bulgária fejedelmévé történt megválasztását, s junius hó első napjaiban török gőzös indul Brindisibe, hogy az európai körutjá-

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Mária Terézia végnapjai.

„Azt hiszem, hogy már nem tart soká. Nagyon nehéz és sokszoros a bánat, melyet érzek s a mely folytonosan növekszik. Ehhez járul még az is, hogy minden segély és részvét nélkül vagyok; az én koromban már nem sokáig lehet ezt elviselni, és érzem, hogy egészségem rohamosan hanyatlik.“ — Igy irt Mária Terézia 1780. nov. 3-án Mercy grófnak versaillesi követének; már előbb, oct. 15-én, elkészitette végrendeletét. Az utóbbi években nagyon elgyengült. Nehéz lélekzés ben szenvedett! Gyakran mondá: „Nyomorult vagyok, nem birom tovább, napról napra fogy életerőm.“ Azonban az erős lelkü nő, akkor 62 éves, nem félt a haláltól; sorsát békés megnyugvással vette s gyakran mondá mosolygva: „Egészen megkövülök, ugy érzem.“ Mély belátásával az egész gyógyászat tökéletlenségét és az orvosi tudomány szánandó tehetetlenségét belátta. Ugyanazért semmi orvosi szert nem használt. Azonban az egészségére nem vigyázást, bármint meg volt is különben edzve, nagyon messzire vitte. Néha például, hogy belső forróságát enyhitse, folytonosan jégbe hütött lemonádét ivott, éjjel-nappal nyitva tartá ablakát és órahosszat ült az erős légvonatban. Környezete ezt egyébiránt annak tulajdonitotta, hogy a császárnő 1780. október kezdete óta jobb karjával rheumában szenvedett, mely az irásban nagyon akadályozta. Ehhez járult még igen erős köhögés, mely egész november hóban, haláláig nem hagyta el többé.

Utólsó óráiról szóló adataink, — minőkkel ily hiteles alakban mindezideig nem birtunk, — Marianna főherczegnő nagybecsü feljegyzésein alapulnak, melyek a klagenfurti Erzsébet-zárda birtokában vannak. Dr. Wiery gorki herczegpüspök tette ez érdekes adatokat először közzé Mária Terézia életét tárgyazó munkájában s ezzel az olvasó világnak igen nagy szolgálatot tett.

E közlésekből olvassuk, hogy a császárnő november 2-án délelőtt a kapuczinusok sirboltját, délután az augusztinusok templomát látogatta meg, hat nap mulva még részt vett mint nézö egy József által rendezett fáczánvadászatban Schönbrunnban és ez alkalommal a szakadó esőben nagyon átázott, mi nyilván növelte baját. Nov. 19-én leányai: Marianna és Erzsébet nála reggeliztek. A császárnő erősen köhögött és panaszkodott, hogy a fekvés nagyon nehezére esik; mindamellett meghallgatta a misét, fogadta a hölgyek látogatását és kihallgatást adott. November 20-án erősbödött köhögése s ekkor udvari orvosa Störck tanácsára eret vágatott magán, mire az éjet meglehetős nyugodtan töltė. 21-én este a köhögés munka közben oly erővel lepte meg, hogy attól félték, megfulad. A császárnőnek ekkor nagyon rosz éjszakája volt; ágyát kénytelen volt elhagyni s nem is feküdt oda többé vissza egész haláláig. — A köhögésrohamok egész rendszeresen ismétlődtek esteli 8—9 óra közt a következő napokon; 24-én este lázt is kapott s ekkor komolyan kezdtek felőle aggódni. Maga a császárnő is érezte közelgő végét; mégis komolyan felszólitotta orvosát, hogy mondja meg a tiszta igazságot állapota felől s a netáni életveszélyről, hogy gyónását letehesse. November 25-én meg is gyónt és másnap fiának Józsefnek kijelentette, hogy a halotti szentségeket még azon délután fel kivánja venni. A császár eddigelé nem tulajdonitott anyja betegségének oly komoly jelentőséget, minőt az érdemelt és még az orvossal is vitatta kedvezőbb véleményét. Azért mégis fölkereste a császárnőt s igyekezett szándékáról lebeszélni. Sikerült is annyit elérnie, hogy a császárnő kinyilvánitá, hogy egyelőre csak az oltári szentséget kivánja fölvenni s az utolsó kenetet későbbre hagyja. Délután 4 órakor tartatott meg az ünnepélyes szertartás a császári várlakban. Garampi pápai nuntius vitte az oltári szentséget s a császárnő valamennyi Bécsben levő gyermeke kézpezte a kiséretet egész a háló szobáig. Itt letérdelt Mária Terézia egészen felöltözve egy zsámolyra, fejét fekete fátyollal betakarva, és felvette a szentséget. Erre egy kevés ideig nyugodott; 6 órakor magához hivatta gyermekeit s vidáman és kedélyesen beszélgetett velök egyről-másról.

Midőn József a következő éjjel belépett a hálószobába, anyját karszékén irással elfoglalva találta. Többek közt fiához Leopoldhoz és ennek nejéhez is irt Florenczbe bucsu-levelet, melyben azon fájdalom feletti sajnálatának adott kifejezést, melyet oly gyöngéden szerető gyermekeinek okoz. A következő napot egészen dolgainak és ügyei rendezésének szentelte. November 28 án felvette az utolsó kenetet, karszékében ülve és hangosan imádkozva. Akkor egy negyed óráig egyedül maradt gyóntatóatyjával, ez volt Müller sz. dorotheei praelatus, magas képzettségü és felvilágosodott ember, a mint a berlini Nikolai is rajzolja — akkor behivatta gyermekeit és mialatt ezek körben állottak, husz perczig fenhangon beszélt hozzájok. Megköszönte iránta tanusitott szeretetöket s a császárnak hathatósan ajánlta testvéreit. Mindnyájan zokogtak, leginkább pedig József, ki egészen átadta magát a fájdalomnak. Mária Terézia megáldotta Józsefet s utána többi gyermekeit is mind megáldotta és megcsókolta. A császárnő külsőleg egészen nyugodt volt; s azután kérte gyermekeit, hogy hagyják el őt, mert rendkivül nagy fájdalmat okoz neki, őket ily mély bánatban látni.

Az egész napot dolgai rendezésével és a halálra előkészüléssel töltė Mária Terézia, még egész halmaz jegyzetet irt és végső órájában is arra gondolt, hogy magánvagyonát miképen oszthatná el hasznosan. Utólsó soraiban az elemi iskolai alapra 100,000 frtot hagyott. Aztán hosszasan társalgott Józseffel magánosan benső beszélgetésben.

Még 28-án este összegyüjté gyermekeit, s egy asztal köré ült velök, melyre, hogy egyenesen tarthassa magát, mindkét kezével rátámaszkodott. Gyóntató atyjához Müllerhez e szavakat intézte: „Nem magamért kivánom szenvedéseim bevégződését, hanem ezekért,“ s ezzel gyermekeire és szolgáira mutatott. „Félek, hogy megöllek titeket, mert látom, mit kell kiállnotok.“

November 28. és 29. közti éjjel annyira erősödött a köhögés, hogy azt hitték, nem fogja kikerülhetni a megfuladást. De mégsem volt ez még a legutólsó óra. Azonban a kimerültség teljesen erőt vett a fáradt tagokon, mégis nagy erőfeszitéssel felnyitá szemeit s igy szólt: „Félek, hogy elalszom, pedig nem akarom, hogy a halál meglepjen, egész közelből akarom azt látni.“ Reggel 3 órakor sürgette a császárt, hogy menjen aludni s küldje hozzá Miksa főherczeget, kivel aztán egy órahosszat egyedül maradt. 5 órakor reggelizett, mint rendesen, behivatta a császárt, hogy együtt falatozzék vele, akkor gyermekeit a misére küldte és visszatértök után egyenként elbúcsúzott tőlök, azon megjegyzéssel, hogy nem akarja azon fájdalmat okozni nekik, hogy meghalni lássák.

Józseffel azonban napközben sok mindenről beszélgetett, még pedig egészen kivételesen, szokása ellenére csak francziául. A mint este 6 órakor Störck az enyhitő italt oda nyujtá neki, félrevonta s mosolygva mondá: „Nagyon köszönöm; ez csak arra való, hogy engem még egy kevéssé visszatartson, és ezért nem veszem be.“ Később mondá Störcknek: „Kérem, tartsa fel a világosságot és fogja be a szememet, mert ez a császártól tulságos kivánság volna.“ Ugyanezen nap nov. 29., 1780. estli 9 órakor nagy erőfeszitéssel felállott karszékéből s nehány lépést tett ágya felé, melynek szélénél lerogyott. Ekkor ráfektették, miben még ő maga is segitett nekik. József megjegyzésére, hogy nagyon rosszul fekszik, válaszolta: „Igen, de elég jól, hogy meghalhassak.“ — Ezek voltak utólsó szavai.

Még három vagy négy lélekzetvétel s Mária Terézia megszünt élni. Vasárnap decz. 3-án 1870 ment végbe a temetés. Saját kivánsága volt, hogy semmiféle halotti beszéd ne tartsanak fölötte. Egy század folyt le azóta s a sirbeszéd helyére lépett maga a történelem magasztaló itéletével, mely jól megfontolt, igaz és épen ezért örök.

(153) 3—6 bank- és váltóház Hamburgban.

ból odaérkező bolgár fejedelmet Konstantinápolyba szállitsa.

Alekó pasa is megérkezett máj. 27-kén Filippopolba s nagy ünnepélyességgel fogadtatott. A távirda még nem hozta meg a hirt, vajjon török fez volt-e a fején vagy bolgár kucsma a bevonulás alkalmával. Mert most ettől a föveg-kérdéstől függ Kelet-Rumélia békéje.

A görög kérdésben egymást érik az ellenmondó tudositások. A londoni félhiv. „Standard" azon meggyőződését fejezi ki, hogy a görög kérdés ez idő szerint nem fog megoldatni, a párisi tudósitások szerint pedig a görögök mégis kapnának terület-nagyobbodást, csak Janinát nem kapják meg a portától. Török részről a görög határon roppant sereg összpontositás történik, ennélfogva Theszáliából és Epiruszból nagyszámu menekült érkezik át Görögországba.

Muszkaországban a szabadság nevében tovább gyujtogatnak. Irbitből és Permből, f. hó 25-kéről kelt hirek jelentik, hogy mind két városban óvintézkedéseket tettek a tüzvészek ellen. Permben szaporitották a rendőrséget és gyujtogatás gyanuja miatt több személyt elfogtak. Jekaterinburgban is tettek óvintézkedéseket. Az egyes kormányzóságokra kihirdetett ostromállapot óta nem kevesebb mint 374 helyen volt tüzvész, melyet nagyobbára a nihilisták gyujtottak. E hó 17-étől 23-ig európai Oroszországban 73 falu hamvadt el.

A franczia kamarában Clémenceau (radikalis) azt inditványozta, hogy Blanqui ideiglenesen szabad lábra helyeztessék, hogy választását a kamara előtt igazolhassa. Clémenceau ez inditványt sürgösen kérte tárgyalni, de ezt a kamara 272 szavazattal 171 ellenében megtagadta. A kamara aztán tárgyalás alá vette Naqui inditványát, mely szerint katholikus házasságoknál az elválás törvény által megengedtessék. A szenatus Gresley tbnok hadügyminisztert és Jaureguinberry tengernagyot s tengerészeti minisztert életfogytiglani szenátorokká választotta.

A zulu-háboruban angol részről hivatalos hirek szerint eddig 1186 ember esett el.

Az angol parlament a pünkösdi ünnep miatt elnapolta üléseit junius 9-éig.

Napi hirek.

— **Udvari hir.** Rudolf trónörökös junius 26-án fog visszatérni Spanyolországból.

— **Deák Ferencz** hamvait tegnapelőtt helyezték át a Batthyány-mauzoleumba a kápolnából, melyben ideiglenesen feküdtek. E kápolnát tudvalevőleg átépitik, hogy méltó nyughelye lehessen a nemzet nagy halottjának, s a munkához már e napokban hozzá fognak. Az áthelyezés egyszerüen ment végbe. A kápolna előtt a Deák siremlék bizottság tagjai gyültek össze: több képviselő, Zichy Ferraris Viktor államtitkár, mint a kormány képviselője, polgármesterek, a városi tanács több tagja, s végre Klema prépost, terézvárosi lelkész a segédlettel együtt, teljes diszben. A kápolnában a lelkész az ilyen alkalomra előirt imákat elmondván a koporsó lábánál, a mauzoleumba nyolcz temetkezési szolga vitte át a koporsót, melyet a király, a királyné és a képviselőház koszorui boritottak, s ott a keleti fülkében a Batthyányéval szemközt helyezték ismét ravatalra. A szertartást Klempa prépost szép imával végezte; a sirboltot bezárták s kulcsát a város képviselőinek adták át őrzés végett. A kápolnában volt többi koszorut, melyek mind jó karban vannak, a muzeumba vitették át.

— **A gazdászati intézet tanárai** által rendezett mükedvelői előadás és ezt követett táncmulatság kitünően sikerült. A megjelent vendégek száma felülhaladta a 100-at. A vendéglátás olyan volt, a minőre csak magyar vendégszeretet képes. A mulatókat csak a reggel — vagy még ez sem — vetette haza, kik bizonyára sokáig meg fognak emlékezni e minden izében kitünő, fesztelen mulatságról. Közelebbi számunkban bővebb leirást fogunk róla hozni.

— **Együd Istvánt** a budapesti népszinház derék tagját, hajdan a debreczeni közönség egyik kedvenczét gyászos csapás érte. Elvesztette szeretett nejét szül. Máltás Emmát, kivel 14 év óta példás boldog házaséletet élt. Az elhunyt jó nő 34 éves volt s férjén kivül három árván maradt leánykája siratja.

— **Átfutó záporok** jelentették nálunk is a közelebbi napokban azon abnormis állapotát az időjárásnak, mely az ország számos vidékén felhőszakadásokban nyilvánult. Az ember a legmelegebb napon, a legtisztább időben sem mer már esernyő nélkül kimenni, mert nem tudja, hogy melyik pillanatban önti nyakon a szeszély esős Jupiter.

— **A székesfehérvári** kiállitás megszemlélésére s az ugyanott tartandó erdészeti gyülésre a mai városi közgyülés által a következő urak küldettek ki: Simonffy Imre polgármester, Csáky Gergely s Laky Lajos tanácsnokok, Török Pál erdőmester és Beke Mihály árvaszéki ülnök.

— **Az országos kiállitás** ügye tehát városunkban ez idő szerint elesett. A közgyülés az óvatosság politikáját követte. Bármily nehezen essék is az embernek egy ily szép tervről, legalább ideiglenesen, lemondani, tagadni nem lehet, hogy alig lehetett másként határozni. Ugy is még nem lehet tudni, mit fognak a fővárosi körökben határozni s fog-e tartani Budapest 1882-ben országos kiállitást. Ha nem — mi ez évben alkalmasint eldől — akkor még a jövő esztendőben is lehet e tárgy felől gondolkoznunk s ha városunk közvéleménye akkor jónak látandja, még mindig nem lesz késő a most napirendről levett eszmére visszatérni.

— **Hárman valának együtt,** nem ugyan a Garay „Obsitosában" megénekelt tiszteletre méltó egyéniségek, hanem ezekhez hasonló jókedvü czimborák. Elhatározták, hogy ők is gyalogversenyt rendeznek. Egy meglehetős távol eső tanyát tüztek ki czélpontul. A versenyzési szabályok igen szigoruak voltak. A rajtok levő ruhán kivül nem volt szabad magokkal vinni egyebet, mint — egy kulacs bort. És az sem lehetett nagyobb — öt liternél. Csak nem bolondok, hogy szomjazzanak, gondolták magokban. Jókor reggel elindultak, nem az országuton, mert a versenyt csak négy — illetőleg hat szem közt akarták tartani, hanem a mennyire lehetett, félre eső úton. Ballagtak ők szép lassacskán egymás mellett, mert idő nem volt határozva a megérkezésre, tehát minek siettek volna. Közben közben, és pedig mindig sürübben, levándorolt a kulacs a nyakról s embereink jókat huzának. Minél többet ittak, annál kevesebbet léptek. Egyszer aztán elmaradt az egyik. Eldőlt valahol. A többiek észre sem vették. Nekik is kezdett a kulacsok üres és a fejök tele lenni. Csakhamar a másik is földhöz verte kulacsát s magát utána. A harmadik még csak birta nehány lépésig, de aztán ő is kidőlt; ezt meg a kulacsa vágta földhöz. A czél még messze volt s a versenyzők ott aludtak az uton szerteszét. Mikor aztán magokhoz tértek s össze kászolódtak, lelkére kötötték egymásnak, hogy senki meg ne tudja az esetet. Nem is tudta meg más — csak az ujságiró.

— **A Telegdi-szálloda** udvarkertje f. hó 31-én, szombaton fog megnyittatni az önkéntes tüzoltók zenekarának közremüködése mellettt.

— **Felhőszakadás Budapesten.** Nagy zivatar vonult át tegnapelőtt a főváros fölött. Délután 5 óra tájban nagy záporeső kerekedett jéggel jelentkezve. A zápor meg-megállott és ismételten megujult. Az utczákat csakhamar ellepte a viz. Valóságos felhőszakadás volt. A Vaszlovszky-uton két butorszállitó kocsit meglepett a vihar s azt felforditotta, a butorokat az ördögárokba dobván. A kocsis elvagta a hámot s lóháton megmenekült. Ez uton négy öl szélességben ugy összetorlódott a kavics és iszap, hogy a közlekedés teljesen megakadt. A városmajorban a viz elszakitott egy fahidat. A nagy korcsma táján két vén tölgyfát tört ki a vihar. — Kőbányán galambtojásu jegek is estek; ugyszintén a budai hegyek közt. Rákos-Palotáról s Pestmegye több helyéről hasonló felhőszakadásokat jelentenek.

— **Egy bölcső a Dunán.** Több járókelő pár napja egy kis bölcsőt látott uszni a Dunán. Csolnakokkal beevezték s a bölcsőt partra szállitották. Egy 1 éves kis leányka holtteste volt benne. A vizsgálat ki fogja deriteni, hogy természetes halállal mult-e ki.

— **Rablás.** Hajdu-Nánáson mult pénteken éjjeli 12 óra tájban egy Deutsch nevü fiatal kereskedő lakására három egyén tört be. A kereskedő — mint levelezőnk irja — épen azon estén jött meg Debreczenből, honnan hir szerint valamely intézettől pénzt hozott. A rendkivüli rosz ut fáradalmai mély álomba nyomták. Éji 12 óra tájban azonban zörgetésre ébredt, mely ajtaján hangzott; D. nem akarta felnyitni ajtaját, minek következtében azt berugták s két álarczos egyén egyenesen neki rohant, mngragadta, megkötözte és egy hosszu késsel, ha szól, átszurással fenyegette. A harmadik rabló nem volt álarczban. Összeszedték 400 frtnyi összes pénzecskéjét, de nejének 700 frt körüli értékü ékszereit, noha kezük ügyében voltak nem bántották. A pénzkészlet, avagy ezüst leginkább régi pénzekből állott. Nyomozások tartatnak a vidéken és a gyanus házaknál motozások. Még a tettesekre nem akadtak.

— **Kiadó lakosztály.** Czegléd utczán a Fried háznál (a „Debr. E'l." jelenlegi irodahelyisége) 2 szép nagy szoba, hozzá tartozó konyha, pincze, padlás és fatarté helyiségekkel együtt pünkösdtől fogva igen jutányos áron kiadó. Értekezhetni a háztulajdonossal.

Vegyesek.

— **Pipa-kiállitás Székesfehérvárott.** Első helyet foglal el itt Debreczen, honnét Vedres Sándor és Seres Mihály széles száju, fekete s hosszu nyaku, vörös debreczeni pipákat küldöttek. Seres Mihálytól való azon hatalmas pipa is, melyből az öreg Abdul-Kerim pasa oly jóizüeket szokott pipázni serdar ekrem korában. Schlezinger Lipót Pápáról, rézzel bevont pipákat, Poch József pedig szinte Pápáról erős pipákat állitottak ki. Stiasny fiai Selmeczről, csinos, erős, de egy kissé drága pipákat küldtek. A pipa-kiállitók közt Takács Vendel ó-zólyomi gyárában, bellujai s osztrolukai anyagból készült pipái foglalják el az első helyet. Alakjuk izléses, erősek és emellett olcsók. Kiállitott különféle alaku „selmeczi" pipákat s török aranyozással utánzott csibukokat.

— **Szabad-e a megfizetett gyertyát a fogadókból elvinni?** Nálunk is szokása némely embernek, hogy a félig vagy félig sem használt gyertyát a fogadó szobájából magával viszi; hisz ugyis duplán megfizette az árát, gondolja magában. A törvényszék azonban, legalább Poroszországban, nem ugy gondolkozik. Ott ugyanis legközelebb pörre került a dolog egy fogadós és vendége közt s a biró azt itélte, hogy a vendég a számlában előforduló „világitás" kifizetése által csak arra nyer jogot, hogy gyertya égettessék a szobájában, de az a gyertya nem válik tulajdonává.

— **A szentpétervári pacifikátorról,** a minden rendőrileg kipróbált házmesterek fejéről Gurkó tábornokról londoni salonokban már hónapok óta egy nagyon furcsa adoma kering, mely nem kevesebbről szól, mint hogy Gurkó tábornok Drinápolyba tartott bevonulásakor arczul pökte lady Strangfordot. Lady Strangford azon nők közé tartozik, a kik lemondva a kényelemről, melyben palotáikban duslakodhatnak, Bulgáriába mentek a sebesültek ápolására. A nemes hölgy az ő angol szabadelvüségével bizonyára nem a legelismerőbben nyilatkozott a muszkák civilizátori küldetéséről, vagy talán ki is merte mondani, hogy a muszkahadak emberiességén mult, hogy ennyi a kórházakban a csonka-béna: elég az hozzá, hogy Gurkó a legdurvább, a legmuszkább módon fejezte ki elégedetlenségét. A tábornok iránt óriási volt a fölháborodás. A walesi herczegnek is füléhez jutott e hir és bizalmasan meginterpellálta ez iránt Suvaloffot. — Ezek után most már tudjuk tisztán az ügy állását. Gurkó nem pökött arczába lady Strangfordnak, csak közvetlenül melléje és keményen ráküáltott; — mindezt bosszuságból, nem tudván, hogy a mivelt nyugaton voltaképen nem is igy szoktak nem tetszést kifejezni.

— **A bolgár-fejedelem hóditásai.** Ne tessék megijedni, nem valami fegyveres hóditásról van szó. Közleményünk szinhelye Bécsben játszik és hőse Battenberg herczeg, az uj bolgár fejedelem, ki hóditott ugyan, de csak a — Karlszinház müvésznői közt. Ezek a hölgyek ugyanis el vannak ragadtatva az ifju fejedelem „kedves modora" által. Különösen bizonyos Zampa kisasszony, kit ő fensége az Imperiale szállodában adott estélyen kiválóan kitüntetett, nem győzi eléggé magasztalni a fejedelmet. — Néhány bécsi lap tudni akarja, hogy a kisasszony évek előtt ő fenségével „bizalmas" lábon állt. Tény, hogy a fejedelem Bécsben ott hagyta jókor az angol nagykövet estélyét, nehogy az Imperialeban adott estélyről lekéssék s elmulaszsza a találkozást Zampa kisasszonynyal s azt a pár tuczat keringőt, melyeket a Karl szinház hölgyeivel aztán kivilágos viradtig letánczolt. Mig ő fensége ilyen hóditásokat visz végbe, addig a bolgár fejedelemség az európai külpolitikában nem lesz vezedelmes portéka.

— **Garibaldi asszonynál.** A „Figaró" római levelezője érdekes részleteket ir Garibaldi asszonyáról, Franciska aszonyról, ki jelenleg élete párja az ősz hadvezérnek. „Franciska," irja a levelező, az a mi volt: paraszt asszony. 45 éves. Közönséges vonásai vannak. Ujjait gyürük fedik. Füleiből óriási fülbevalók lógnak le. Nagy befolyást gyakorol a két világrész hősére. Irigylendő a helyzete, asszonyom, mondá a levelező. — Az már igaz. Naponként kapok leveleket. Némelyek Olaszország Juditjának neveznek, mások azt irják, hogy ha becsületes asszony lennék, megmérgezném a tábornokot. — Szereti önt a tábornok? — Igen s a mint lehet elvesz, mondá Garibaldiné s ezzel az elfogadás véget ért."

— **A monacoi herczegi pár válópőre.** Azon érdekes válópör, mely iránt több európai uralkodóház élénk érdeklődést tanusit, a napokban Rómában az egyházi kongregáczió első foku foruma előtt eldöntetett. A tényállás az, hogy Albert monacoi trónörökös már régen válópört inditott neje Mária herczegnő ellen. Az első foku biróság most csakugyan azt határozta, hogy ez az 1869. szept. 21-én kötött házasság, melyből egy fiu, Lajos herczeg született (1870. julius 12-én), semmis és érvénytelen. A pörrel már évek óta számos olasz és franczia-országi biróság foglalkozott. A sok botrányt, mely a házassághoz füződött, a lapok fölemlitik; igy hogy Mária hgnő fiával a kis Lajossal egyszer formaszerüen megszökött férjétől, ki később viszont a kis gyermeket szöktette el. Az ügy iránt több uralkodóház érdeklődik, mert a herczeg ősrégi család ivadéka, s több koronás fővel rokonságban van, mig Mária herczegnő viszont az angol király családrokona, s Hamilton herczeg unokahuga. A herczegné szintén kivánta a házasság felbontását s ezt azzal indokolta, hogy nem volt szabad akarata midőn a házasságot megkötötte. Férj és feleség a per folyamában a legválogatottabb gorombaságokkal tisztelték meg egymást, s ügyvédeik iratiban egész tömege van felhalmozva a legbotrányosabb dolgoknak. A most hozott első birósági itélet végérvényessége felett egyenesen XIII. Leo pápa van hivatva dönteni. Nem hiszik, hogy a pápa az itéletet meg fogja erősiteni.

Közgazdaság.

Piaczi árak 1879. május 27-én

1 hectoliter buza		5.70—6.84
1 „ kétszeres		4.24—5.22
1 „ rozs		3.26—3.58
1 „ árpa		2.78—3.10
1 „ zab		2.28—2.62
1 „ tengeri		3.26—3.58
1 „ köles		4.06—4.40
1 „ köles kása		7.72
1 „ zsák burgonya		1.80
100 kilo uj szalonna	36, 37, 38	
100 kilo uj háj	38, 39, 40.	

Legujabb.

Az orosz fővárosból érkező tudósitások azt jelentik, hogy Gurkó tbknak sikerült volna felfedeznie a nihilisták központi vezérbizottságát. Az összeesküvőket meglepték s mindnyájáit elfogták. Fontos és sokakat sulyosan kompromittáló iratok is kerültek kézre.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Holvay Gyula Debreczenben.
Varrógépek főraktára.

Tisztelettel ajánlja a nagyérdemü közönségnek az elismert legjobb fajta varrógépeket ugy mint: uj Singer, Howe, Wehler és Wilson, Circulair, Elastique, Little, Howe, Brunonia, Regia, Willeox Gybbs, Expresse, Oszlop Cylinder, Kesztyü-varrógépek, és Grover Backer stb.

Mindezen gépeket részlet fizetések mellett is megszerezhetők még pedig

hetenként egy forintjával.

Miután raktáram nem csak egy fajta gépekkel, hanem az összes varrógépgyártmánynak legjavával mindig dusan el van látva, oly előnyt is nyujtok a t. gépvevő közönségnek, mint itt senki, hogy egyik vagy másik gép előnyeiről személyesen meggyőződhetik.

Öt és fél évi garantia, a legtökéletesebb tanitás mellett a haznál, az üzletben, sőt tetszés szerint a vidéken is.

Ügynökök, kik házalnak és minden gép eladásától provisiót kapnak, melyet a vevőnek kell megfizetni, üzletemből végképen ki vannak zárva és minden gépvevőt tisztelettel felkérem, minden más közbenjáró nélkül egyenesen üzletemet szerencséltetni, biztositván a legjobb eljárást. **Régi gépek becseréltetnek.**

Mély tisztelettel

Holvay Gyula,
a varrógépek főraktárának tulajdonosa.

Singer géphez való hajó 1 drb 1 frt. Géprészek legolcsóbban.

ROCHLITZ és BEKE
DEBRECZENBEN
Bazár és piacz-utcza szegletén.

Ajánljuk a n. é. közönségnek ujonnan felszerelt:

Női pipere raktárunkat,

különösen pedig figyelmeztetjük a t. hölgy közönséget, hogy ez idényre próbául:

Női ruha kelméket és cretonnokat

vezettünk be, reménylve, hogy jó izléssel tett választásunk által a n. é. közönség becses pártfogását ez uj czikkben is, kiérdemeljük.

Továbbá tartunk nagyválasztékban:

Női és gyermek diszitett kalapokat	1.50-től	20 —kr,
Napernyőket	1.10 „	15— „
Női nyakkendőket	—.75 „	5 — „
Külföldi vállfüzőket (valódi halcsonttal)	2.— „	7.50 krig.

mindenféle disz szalagokat, bélés czikket és több e szakmába vágó rövid árukat.

Egyszersmind felhivjuk a t. férfi közönség becses figyelmét: **Kitünő minőségü és szabásu fehér és szines ingekre** 1.70-től feljebb. négyszeres gallér és kézelőkre, nyakkendő és több e szakmába vágó férfi czikkekre.

Különösen pedig figyelmükbe ajánljuk: kitünő és czélszerü

Férfi és fiu nyári szalma kalapjainkat

kitünő olcsó árban s pedig darabja **a férfi kalapnak 85 kr a fiu kalapnak 75 kr.**

A n. é. közönség becses pártfogásáért esedezve

maradtunk teljes tisztelettel

ROCHLITZ és BEKE.

297. szám.

ÁRJEGYZÉKE
az „ISTVÁN" gőzmalom
készitményeinek.
Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
Költségmentesen
Debreczenben, kötelezettség nélkül.

Ingyen zsákkal.	100 kilo
A. Asztali dara nagyszemü	23.—
„ szinte 30 kilos zacskóval	23.60
B. „ szinte apró szemü	23.—
„ szinte 30 kilos zacskóval	23.60
„ C. Dara középszerü	21.60
„ szinte 30 kilos zacskóval	22.20
0. Királyliszt	22.60
1 Lánglliszt	21.80
2. Montliszt	21.—
3. Zsemlyeliszt különös	20.—
4.	18.60
5. Fehér kenyérliszt 1-sö rendü	17.60
6. szinte 2-od „	16.60
7. Közép kenyérliszt 1-sö „	15.20
8. „ 2-od „	13.—
8½. Barna „ 1-sö „	10.40
9. „ 2-od „	8.40
10. Láliliszt „	7.20
10½. Veres liszt zsákkal	4.—
11. Finom korpa zsáknélkül.	3.60
„ „ zsákkal	3.—
12. Durva korpa zsáknélkül.	3.20
„ „ zsákkal	2.60
R. I. Rozsliszt 1-sö rendü.	—.—
R. II. szinte 2-od „	—.—
R-III. szinte 3-ad „	—.—
R. IV. szinte 4-ed „	—.—
„ A. K. Árpakása zsáknélkül	—.—
„ „ 00	26.—
„ szinte 0	20.—
„ „ 1	19.—
„ „ 2	17.—
„ „ 3	16.—
„ Árpadara 5	20.—
A. Árpa liszt 6	6.60

Debreczen, 1879. május 13.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85 kilo.
10½, 11. 12. „	60 „
R. I. — III. számig	85 „
R. IV. „	60 „
A. K. 00—5 számig	50 „
Árpaliszt „	85 „

Árverési hirdetmény.

A debreczeni királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a debreczeni takarékpénztár végrehajtatónak özvegy Sipos Mihályné elleni végrehajtási ügyében lefoglalt a debreczeni 2307. számu telekkönyvbe jegyzett 8000 frtra becsült nagyujuteczai 1600 számu ház, 5 hold ondódi földje, az 1879. évi junius hó 14-ik napján délután 3 órakor mint első és 1879. évi julius hó 14-ik napján délután 3 órakor; mint második határidőben, a törvényszék árverési termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m:

1. Kikiáltási ár a fenti becsár; melyen alul az első árveréskor az árverésre kitüzött birtok nem fog eladatni.

2. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenrészletben, és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1, 2 és 3 hónap alatt 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni. A feltételek többi része a törvényszéknél s végrehajtónál megtudható.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1879. évi április hó 22. napján.

Szőgyényi. elnök. 131 2—3. **Bay.** aljegyző.

Igérvények

az 1864-ki állam sorsjegy

a f. évi junius 3-áni huzásra

fönyeremény: 200,000 frt.

4¼ frt és bélyeg,

az „Iparegyesületi tak. és hitelintézet"-nél

Debreczenben. (167) 2—2

Az „István" gőzmalom-társulat czegléd-utczai

bolt és raktár

helyiségeiből a szegleten levő,

bármily diszes üzletre is

alkalmas, száraz, világos és tágas, 3 osztály, előnyös feltételek mellett több évre bérbe adatik. Bővebben értekezhetni ugyanott.

Kiadó lakás.

Négy szobából, konyha, kamara pincze, padlás és fásszin részletekből álló csinos lakás a Széchényi-utczán 1772 sz. a. kiadó. (171) 2—3

250/1879.

Árverési hirdetés.

Alólirt kiküldött birósági végrehajtó a polg. tk. rdtt. 403. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbiróság 3529. számu végzése által Steiner Sámuel és neje ellen, Lőw Sámuel részére 6792 frt 92 kr követelés végett elrendelt kielégitési végrehajtás folytán biróilag lefoglalt, s 4708 frt 45 krra becsült szobabeli butorok és az ujosztáson 100 hold nem telekkönyvezett homok földből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszinén, vagyis alpereseknél és folytatva a tanyán leendő eszközlésére határidőül **1879. évi junius hó 10-ik napjának délelőtti 9 órája** kitüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 406. §-a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Debreczenben 1879. évi máj. hó 3. napján.

Váradi Imre,
kik. birósági végrehajtó

(151) 2—3

Debreczen, nyomatott a kiadó-tulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában, 1879.